

Leefbaar Nieuws

December 2007

Is een uitgave van de fractie van Leefbaar Rotterdam

IN DIT NUMMER

KRUISTOCHTEN
HEBBEN ZIN

2

3 WAAR GAAT UW
GELD NAARTOE?

LEEFBAAR TEGEN
KUBUSBAJES 4

7 DEELGEMEENTEN
BLIJVEN, POLITIEKE
LAAG KAN VERDWIJNEN

Stuurloze VVD-wethouder blijft zitten

Wethouder Baljeu (VVD), verantwoordelijk voor het debacle rond de Museumgarage, heeft een door de voltallige oppositie gesteunde motie van wantrouwen overleefd.

Het project Museumgarage, ook wel de 'blunderput' genoemd, behelst een ondergrondse parkeergarage onder het Museumpark, gecombineerd met een waterberging. De kosten zouden aanvankelijk op 48,2 miljoen euro uitkomen, maar zijn inmiddels al opgelopen tot 103,4 miljoen euro. Een onderzoekscommissie, speciaal ingesteld om uit te zoeken hoe het zo ver heeft kunnen komen, oordeelde keihard over wethouder Baljeu. Ze zou onder andere onvoldoende sturing aan het project hebben gegeven en de raad verkeerd hebben voorgelicht.

Ondanks dat deze wethouder fout op fout stapelde, mag ze van de coalitie, onder leiding van de PvdA, gewoon blijven zitten.

Lees verder op pagina 5

Weer preventief fouilleren na druk Leefbaar

Nog geen week nadat Hennie van Schaik burgemeester Ivo Opstelten mee heeft genomen over de Lijnbaan heeft de burgemeester het stadscentrum uitgeroepen tot zone waar de politie het komende half jaar preventief mag fouilleren.

Tijdens de wandeling over de Lijnbaan spraken Van Schaik en Opstelten met meerdere winkeliers die de burgemeester bijna smeekten om eindelijk eens iets te doen aan de problemen met hangjongeren. De burgemeester luisterde en kondigde maatregelen aan. Het kwartje is eindelijk gevallen.

Leefbaar heeft in de raad al meerdere keren gepleit voor herinvoering van de preventieve fouilleeracties. Zeker nu de veiligheid in de stad weer op de helling staat sinds het aantreden van het nieuwe, linkse college. Ook meer camera-toezicht staat al langer op het verlanglijstje van Leefbaar Rotterdam.

Lees verder op pagina 4

Rotterdam moet veiliger

Leefbaar Rotterdam maakt zich zorgen over de verminderte aandacht voor veiligheid

Sinds 2006 is de fractie van Leefbaar Rotterdam (14 zetels) actief in de oppositie van de gemeenteraad. Daar ziet zij hoe het huidig college geleid door de PvdA (18 zetels) het gevoel van urgentie op het gebied van veiligheid verliest.

De fractie van Leefbaar Rotterdam heeft onlangs een representatieve enquête gehouden onder ruim 700 Rotterdammers. Op de vraag wat zij als het grootste probleem van de stad ervaren, gaf liefst 70% een veiligheidsgerelateerd onderwerp aan. Deze uitkomst sterkt de fractie van Leefbaar in de opvatting dat wij onze prioriteit veiligheid terecht op nummer één hebben staan. Uit de enquête kwam naar voren dat de grootste bron van ergenis de overlast van (criminele) hangjongeren is.

Gewelddadige incidenten

De laatste maanden is Rotterdam opgeschrikt door een groot aantal incidenten. De vraag lijkt gerechtvaardigd of er nog wel van incidenten kan worden gesproken. Zo waren er steekpartijen op verschillende scholen, werd Katendrecht wekenlang in de greep gehouden van een groep jonge geweldadige Antillianen en was er een bende die plunderend door het Centrum trok omdat de groep was geweigerd bij een feest op het strand aan de Maas. Misschien nog wel erger zijn de groepen die structureel de sfeer in vele wijken van Rotterdam verpesten door intimiderend gedrag, geluidsoverlast en criminaliteit. Zij tasten het woongenot aan en zorgen voor dat onbehaaglijke gevoel van onveiligheid.

Sociaal nu topprioriteit

Niet alleen de fractie van Leefbaar doet onderzoek, maar ook de gemeente Rotterdam zelf houdt jaarlijks een enquête onder haar inwoners om de gevoelens en wensen te meten. Ook die onderzoeken laten al jarenlang zien dat veruit de meeste Rotterdammers zich heel veel zorgen maken over de veiligheid in hun wijk. Leefbaar Rotterdam heeft echter moeten constateren dat het huidige stadsbestuur, onder leiding van de PvdA, van veiligheid absoluut geen prioriteit maakt. De prioriteiten van het huidige college zijn: armoedebestrijding, participatie van kansarme groepen en het bestrijden van de klimaatverandering.

Leefbaar Rotterdam heeft al meerdere malen aangedrongen op meer cameratoezicht en herinvoering van het preventief fouilleren. Bij ieder schokkend geval van geweld trekt Leefbaar aan de bel. Dat de noodkreten helpen, bleek toen onlangs preventief fouilleeracties in het centrum weer werden toegestaan. Ook wordt er nu in Katendrecht eindelijk wél hard opgetreden tegen de criminele jeugdbendes.

Leefbaar Rotterdam wijkt niet en blijft staan voor Rotterdam! Van links naar rechts: Marianne van den Anker, Marco Pastors en Ronald Sørensen.

Rotterdamwet

Wat Leefbaar Rotterdam betreft is wat er nu gebeurt nog lang niet genoeg. Leefbaar wil dat de Rotterdamwet op grotere schaal wordt toegepast. In Rotterdam zouden zich geen nieuwe inwoners mogen vestigen die geen inkomen uit arbeid hebben. Ook wil Leefbaar dat ouders van zich zwaar misdragende kinderen worden gekort op de kinderbijslag. Daarnaast zou de gemeente kinderen die zich telkens weer ernstig misdragen

naar een tuchtschool moeten sturen. "Zo creëer je rust op de scholen en in de wijken, zorg je ervoor dat meelopers niet op het verkeerde pad komen en dat de goedwillende leerlingen de kans krijgen zich normaal te ontwikkelen," aldus Marco Pastors. "Nu gaat alle aandacht en al het geld naar de overlastgevende jeugd. De omgekeerde wereld."

Volgens Marco Pastors investeert dit stadsbestuur veel geld om de wijken mooier te maken, maar wil het niets doen aan de samenstelling van de wijken. "Wijlen Pim Fortuyn noemde dit dweilen met de kraan open. Wij hebben een Rotterdam voor ogen waar het weer echt prettig wonen en werken is. Waar hardwerkende mensen gekoesterd worden, in plaats van de hangjongeren. Waar criminelen keihard aangepakt worden, in plaats van de mensen die hun vuilniszakken te vroeg buiten zetten. Waar winkeliers niet getreiterd worden, maar op bescherming kunnen rekenen. Waar de politie gezag heeft en niet belachelijk gemaakt wordt. Waar ouderen weer de straat op durven en niet binnen hoeven te blijven omdat ze zich onveilig voelen. Bij dit stadsbestuur staan de mensen die overlast veroorzaken en problemen hebben centraal en zij leggen hiervoor de rekening bij de werkende Rotterdammers. Rotterdam verdient zoveel beter!"

De fractie van Leefbaar Rotterdam staat voor:

- Meer blauw op straat, desnoods op kosten van de gemeente Rotterdam
- Preventief fouilleren in geheel Rotterdam
- Cameratoezicht in de metro
- Hangjeugd wegsturen
- Overlastgevende en criminele jeugd in de gevangenis of in de 24uurs tuchtschool

Graffiti gratis verwijderen

Het zal je maar gebeuren: je hele huis onder de graffiti. De verwijdering van één tag kost al snel honderden euro's. Veel mensen kunnen dit niet betalen, wat leidt tot verloedering en een lelijke en vieze stad. Marianne van den Anker stelde dit probleem bij de afgelopen begrotingsbehandeling aan de orde. Van den Anker: "Het huidige beleid van het college, namelijk om de daders te pakken en de kosten van verwijdering op de daders te verhalen, is op dit moment niet succesvol. Daardoor moeten de slachtoffers zelf voor de schade opdraaien."

Wat Leefbaar Rotterdam betreft, is het niet goed dat huiseigenaren moeten betalen voor de kosten die gemaakt worden door een falend handha-

vingsapparaat. Ook is het volgens Leefbaar zo dat er op dit moment te weinig meldingen en aangiftes gedaan worden. Dit komt omdat de burgers het geloof dat de daders daadwerkelijk worden gepakt vaak al hebben opgegeven.

Marianne van den Anker stelde voor om de graffiti verwijdering op woningen niet meer ten laste van de bewoners te brengen, maar ten laste van de gemeente. Het voorstel kreeg bijval in de gemeenteraad en wethouder Bolsius deed de toezegging om op korte termijn met een concreet voorstel te komen om de gratis verwijdering mogelijk te maken.

Vertel de fractie van Leefbaar Rotterdam hoe het staat met de veiligheid in uw buurt:

www.leefbaarrotterdam.nl

Het belang van sport wordt onderschat

Leefbaar raadslid Ronald Buijt: "Lamlendige jeugd? Elke dag 1 uur sporten"

Zowel op landelijk als op gemeentelijk niveau is sport vaak het sluitstuk van de begroting. Ten opzichte van kunst, cultuur, armoedebeleid of wijkverbetering is sport veel te vaak een ondergeschoven kindje.

In Rotterdam is de laatste jaren een stap in de goede richting gezet, alhoewel ook binnen onze stad de sport verhoudingsgewijs een zeer kleine rol in de begroting speelt. Leefbaar raadslid Ronald Buijt maakt zich hard voor financiële verschuivingen van kunst&cultuur naar sport. Buijt: "Met relatief weinig geld kan je de jeugd aan het sporten krijgen en kun je grote maatschappelijke resultaten boeken."

Overgewicht

Denk hierbij aan het fenomeen overgewicht. Eén op de drie Rotterdamse kinderen heeft hier last van. Als alles volgens plan verloopt krijgt in 2010 50% van de kinderen op de basisschool minimaal 1 uur sport en bewegen per dag. Ideaalplaatje voor de fractie van Leefbaar Rotterdam is dat op termijn alle leerlingen van basisschool tot voortgezet onderwijs minimaal 1 uur per dag sporten. Volgens ons moet dat één van de hoofddoelstellingen worden op onderwijsgebied voor de periode 2010-2014.

Sociale dienst

Maar ook buiten school kan sport op veel gebieden een belangrijke rol spelen. Er moet massaal vanuit de overheid gestimuleerd worden dat de jeugd bij een vereniging gaat sporten. Jongeren die aan het sporten zijn kunnen niet tegelijkertijd op straat hangen en voor overlast zorgen. Jongeren die veel aan sport doen komen in contact met kinderen uit alle sociale milieus en zijn eerder vatbaar voor zaken als teamgeest, samenwerken, je aan regels houden en besef van normen en

Leefbaar raadslid Ronald Buijt en tennisleraar Tony Khan slaan een balletje midden het centrum.

waarden. Het spreekt voor zich dat Leefbaar Rotterdam geen voorstander is van mono-etnische sportclubs, maar veel meer verwacht van clubs die een afspiegeling zijn van de buurt of de wijk.

Dat hoeft niet te betekenen dat de overheid voor alle kosten hoeft op te draaien. Nu is het al zo dat de gemeente Rotterdam de contributie en kleding betaalt voor kinderen van mensen die een bijstanduitkering hebben. Maar dit kan verkeerd uitpakken. Leefbaar raadslid Ronald Buijt kan vanuit zijn eigen sportclub een voorbeeld geven dat laat zien dat dit soms averechts werkt: "Bij mijn club bestaat de contributie uit twee gedeeltes: 150 euro contributie en 25 euro vrijwilligersbijdrage. De 25 euro kan een ouder afkopen door 2 x per jaar een paar uurtjes iets voor de club terug te doen. Denk hierbij aan bardienst, kleedkamer toezicht, telefoon opnemen of een wedstrijdje fluiten. Helaas betaalt de Rotterdamse Sociale Dienst óók deze 25 euro en Rotterdam zet hiermee de vereniging in haar hemd. Immers, de club wil juist de ouders betrekken bij de sport van hun kind en nu net de gemeente Rotterdam koopt de plicht tot vrijwilligerswerk voor deze mensen af. Terwijl juist deze mensen alle tijd hebben om 8 uurtjes per jaar in de club te steken."

Leefbaar ziet meer in een faciliterende overheid. Dus de gemeente Rotterdam zorgt voor goede accommodaties, lage vaste lasten voor de sportclubs zodat deze het geld kunnen steken in gekwalificeerde trainers, coaches en bestuursleden in plaats van al het geld te moeten besteden aan veldhuur, Eneco en bondskosten. De gemeente investeert veel meer in samenwerking tussen scholen, wijkgebouwen en verenigingen.

Kinderopvang

In het ideaalplaatje worden de accommodaties van sportclubs een soort centra voor jeugd en gezin. Na schooltijd gaan kinderen er sporten, is er ruimte om huiswerk te maken en is er een

vorm van kinderopvang. De school is verantwoordelijk voor vervoer naar de sportclub en begeleidt het huiswerk.

Buijt: "Op deze wijze wordt sport een soort automatisme in het leven van kinderen. Hiervoor moet je als gemeente dus visie hebben en veel durven te investeren in sport. En Leefbaar Rotterdam is van mening dat deze investeringen zich dubbel en dwars zullen terugverdienen: Minder criminaliteit, meer gevoel voor gezag, normen en waarden en minder overgewicht." Rotterdam is op de goede weg. Maar er moet nog heel veel gebeuren wil Rotterdam zich met recht sportstad van Nederland mogen noemen.

Corporaties boven particulieren?

Het college van B&W heeft in beantwoording op vragen van Leefbaar raadslid Dries Mosch aangegeven panden, die eigendom zijn van de gemeente Rotterdam, alleen te willen verkopen aan de woningcorporaties. Enkel aan woningbouwcorporaties verkopen betekent dat het voor particulieren onmogelijk is om een dergelijk pand te kunnen kopen.

Mosch vindt het schandalig dat de woningcorporaties voortgetrokken worden wanneer panden, die publiek eigendom zijn, onderhands worden verkocht. "Het is weer het vriendjescircus van de gevestigde orde dat onderling gemeenschapsgeld probeert rond te pompen", aldus Mosch.

Mosch stelde zijn vragen aan het college, nadat hem ter ore was gekomen dat de prachtige panden aan de Prins Hendrikkade en Prins Hendrikklaan op het Noordereiland onder de marktwaarde zouden worden verkocht aan Stadswonen. Leefbaar Rotterdam vindt het erg belangrijk dat woonruimte beschikbaar komt voor studenten, maar wat Leefbaar betreft kan dat ook door andere partijen dan Stadswonen worden geregeld. Ook de ouders van de studenten, of de studenten zelf zouden op de panden moeten kunnen bieden. Mosch zal de beantwoording op zijn vragen dan ook zo snel mogelijk laten agenderen voor een vergadering van de raad.

Huiswerkbegeleiding beter organiseren

In principe vindt Leefbaar dat huiswerkbegeleiding een private aangelegenheid is, maar... de werkelijkheid is anders.

Er is zowel bij scholen als bij ouders een bepaalde behoefte aan huiswerkbegeleiding. In die behoefte wordt door heel wat organisaties en instellingen (gefinancierd vanuit de gemeente of deelgemeente, dus belastinggeld) voorzien. Tientallen organisaties in onze stad doen er aan: big business. Op de kwaliteit ervan is weinig tot geen zicht. Daar wil Leefbaar Rotterdam van af.

Het is ongewenst dat huiswerkbegeleiding sterk versnipperd wordt aangeboden en het is juist het onderwijs zelf dat gekwalificeerd is huiswerkbegeleiding te verzorgen. Het is de school die op de hoogte is van welke specifieke hulp leerlingen bij het maken van huiswerk nodig hebben. Leefbaar Rotterdam vindt dan ook dat huiswerkbegeleiding onder de paraplu van de school moet plaatsvinden, zeker als dat een brede school is. Dit betekent niet dat Leefbaar de docent met nog meer werk wil opzadelen, nee, de school sluit een contract met een organisatie die de kinderen begeleidt bij het maken van hun huiswerk.

In de raadsvergadering van 20 september jl. is dit plan met een motie raadsbreed aangenomen. Nu moet erop worden toegezien dat die motie wordt uitgevoerd.

Colofon

Leefbaar Nieuws is een uitgave van de fractie van Leefbaar Rotterdam in een oplage van 266.000 exemplaren.

Redactie: Victor Reijkersz, Jeffrey Blomsteel, Ronald Buijt, René Schuurman

Vormgeving: Peter den Engelsman

Realisatie: Francis Productions B.V. Rotterdam

Foto's: Pasfoto's van raadsleden door foto Floor.

Genummerde foto's:

- ① (cc) flickr.com gebruiker duimdog
 - ② (cc) flickr.com gebruiker fgingli
 - ③ (cc) flickr.com gebruiker quali-T
 - ④ (cc) flickr.com gebruiker renier
 - ⑤ (c) Gemeente Westland
- Overige foto's van Leefbaar Rotterdam.

Contactgegevens: Leefbaar Rotterdam, Stadhuis, Coolsingel 40, 3011 AD Rotterdam
Telefoon: 010- 4173945

Kindermishandeling: Kruistochten hebben zin

een column door Marianne van den Anker

Dat moest maar eens afgelopen zijn, dacht ik twee jaar terug. De beuk er in. Toen ik stelde dat het juridische argument van geheimhouding niet opging en mij sowieso ondergeschikt leek aan de plicht om strafbare feiten te melden, waren de rapen gaar. Artsen trokken ten strijde, hulpverleners waren boos, gevestigde politieke partijen spraken er schande van.

Immiddels zijn vriend en vijand het er over eens dat we niet langer mogen toekijken en toestaan dat informatie onder de pet wordt gehouden. In de politieke discussie die in Rotterdam in zijn volle omvang is gevoerd en waarvan de standpunten landelijk zijn overgenomen is zonneklaar

Het heeft zin om op kruistocht te gaan, heilige huisjes omver te schoppen en soms zelfs om als Don Quichote tegen windmolens te vechten.

Toen ik er achter kwam dat veel dokters en hulpverleners informatie over (kinder)mishandeling en huiselijk geweld niet doorspeelden naar de politie of de gemeente, was ik verontwaardigd, ontzet en boos. Waarom dan niet? "Nou, dan raken we de vertrouwensband met onze patiënten kwijt, dan komen ze niet meer. We hebben ook al meegemaakt dat het geweld zich tegen ons als hulpverleners keert, dus we beginnen er niet aan."

Een ander argument van hulpverleners, vooral artsen, is dat ze niet hoeven te melden omdat patiëntgegevens geheim zijn. De gevolgen zijn bekend. Terwijl de halve wereld er weet van had, ging de kindermishandeling door, zelfs met de dood tot gevolg. Onder toezicht oog van hulpverleners sloegen partners elkaar de hersens in, soms met de eigen kinderen als getuige.

geworden dat de rechten van kinderen belangrijker zijn dan het geheimhouden van informatie.

Gelukkig begrijpen hulpverleners steeds beter dat slachtoffer(tje)s van mishandeling juist in stilte heel hard roepen om hulp, wanneer ze zeggen dat ze willen dat de hulpverlener niet naar de politie stapt.

De kroon op al die inspanningen, moeilijke debatten en weerstand is dat 10 december in Rotterdam de meldcode wordt ingevoerd. Hulpverleners en medici gaan informatie vanaf dat moment wel consequent doorspelen naar de gemeente of de politie. Er wordt ook voor gezorgd dat de mensen die melden daar zelf geen problemen mee krijgen in de zin van ingevonden ramen, bedreigingen en represailles.

Dat er juridische stappen ondernomen gaan worden tegen hulpverleners die tegen alle afspraken in toch niet melden, geeft extra reden voor een blij gevoel over een in en in treurig onderwerp.

Ik hoop uit de grond van mijn hart dat de overheid nu op tijd is geïnformeerd, op tijd ingrijpt en de juiste dingen gaat doen. Dat laatste is niet het sterkste punt van dit college. Het eerste is nu geregeld. De strijd is niet voor niets gevoerd.

Zicht op het Noordereiland.

Meldpunt Huiselijk Geweld

010 - 443 84 44

Meldpunt kindermishandeling

010 - 412 81 10

Meld Misdaad Anoniem

0800 - 7000

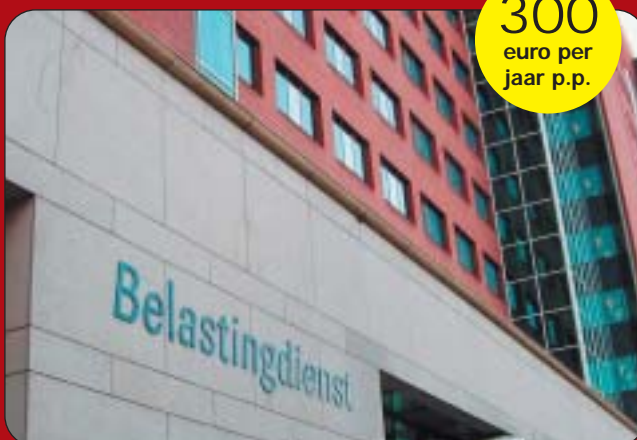
Wat betaalt u aan gemeentelijke belasting?

Boeven opsluiten, de straat schoonhouden, bomen planten en zorgen dat de jeugd op school zit of een baan heeft. Dit dient zo goed mogelijk te gebeuren voor een zo laag mogelijk bedrag. Wij zien het ook als een kerntaak te zorgen dat uw riool werkt en uw vuilnis wordt opgehaald. Op dit moment vraagt de gemeente daar echter te veel voor. Als het aan de fractie van Leefbaar Rotterdam ligt, worden de lokale lasten behoorlijk verlaagd.

250
euro per
jaar p.p.

Afvalstoffenheffing

300
euro per
jaar p.p.

**Rioolbelasting & Onroerende
Zakenbelasting (OZB)**

300
euro per
jaar p.p.

**Verdekte belasting
via Eneco & Evides**

Voor het ophalen van uw huisvuil betaalt u gemiddeld 250 euro per jaar. Een belasting die door iedereen betaald wordt, behalve door mensen met een uitkering. Voor hen wordt het bedrag kwijtgescholden. Naar de mening van de fractie van Leefbaar Rotterdam dient de lokale overheid niet jaar op jaar deze heffing te verhogen. Een voorstel van Leefbaar om de tarieven met 10% te verlagen kon niet op steun rekenen bij alle andere fracties.

Dit zijn twee soorten belasting die u alleen kent als u een koophuis heeft. Rioolrecht belasting kost u gemiddeld 145 euro. De OZB kost u gemiddeld 170 euro, waar u geen specifieke dienst voor terug krijgt. Als het aan Leefbaar Rotterdam ligt, wordt de OZB voor alle burgers afgeschaft. Recentelijk heeft Leefbaar Rotterdam ook nog voorgesteld de rioolbelasting te verlagen.

Veel mensen weten dit niet, maar de overheid, waaronder Rotterdam, is volledig eigenaar van energiebedrijf Eneco en waterbedrijf Evides. Samen leveren beide bedrijven jaarlijks tientallen miljoenen aan dividenden aan de gemeentelijke schatkist. Dit is mogelijk doordat uw Eneco rekening structureel 15% te hoog is en uw waterrekening 50%. Volgens Leefbaar Rotterdam is dit niet anders dan forse verdekte belasting van gemiddeld zo'n 250 euro per huishouden op energie en zo'n 50 euro per huishouden op water. De overheid dient geen winst te maken op haar producten en de tarieven moeten volgens Leefbaar dus met zo'n 300 euro per jaar omlaag.

Waar gaat het geld naartoe?

De fractie van Leefbaar Rotterdam is ontevreden over de prioriteiten van het PvdA-college. Het zijn misschien stuk voor stuk prioriteiten waar wel iets voor te zeggen valt, maar de vraag is of deze zaken de meeste aandacht moeten krijgen. Wat zijn de top projecten waar het huidige college het geld heen schuift:

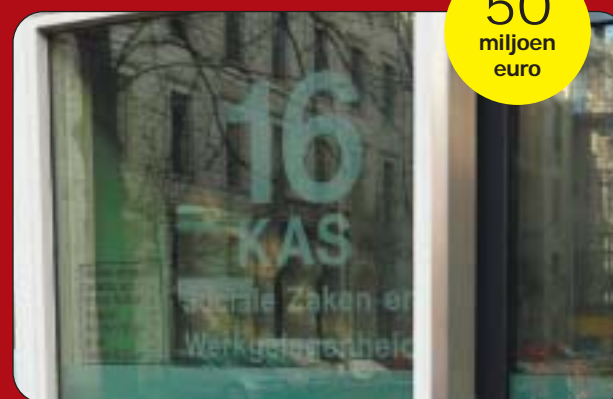
50
miljoen
euro

Klimaatverandering

25
miljoen
euro

'Urban Culture' jaar 2009

50
miljoen
euro

Armoedebestrijding

Wat is de impact van het Rotterdamse beleid op het klimaat van de Aarde? Navenant nul. Maar dat doet er voor dit stadsbestuur niet toe. Maar liefst 50 miljoen euro moet er aan CO₂ reductie besteed gaan worden. Als CO₂ reductie al het klimaat zou kunnen beïnvloeden dan zou de Rotterdamse inspanning slechts een minieme druppel op de wereldwijde gloeiende plaat zijn. Als het aan de Leefbaar fractie ligt en er dan toch meer geld naar milieu moet dan kunnen we dat geld beter besteden om meer bossen te planten, parken aan te leggen en recreatiegebieden te creëren. Milieu uitgaven waar Rotterdammers wat aan hebben.

Overlast van hangjeugd is met stip de grootste bron van onveiligheidsgevoelens in Rotterdam. Dus wat doet het stadsbestuur van Rotterdam? Het gaat investeren in hip hop, rappers en straatcultuur. Dit onder de noemer 'Urban Culture'. Leefbaar Rotterdam vindt het vreemd dat dit college geen geld uittrekt om overlast van criminele jeugd en bendegebedrag met harde hand aan te pakken, maar wel geld heeft voor het bevorderen van een agressieve muziekcultuur. Als er dan zo nodig extra feesten moeten worden georganiseerd, dan zou de Leefbaarfractie een feest voor iedereen willen zien, niet alleen voor 'Urban Culture' jongeren.

Het huidig college heeft er een speerpunt van gemaakt om er voor te zorgen dat er meer geld gaat naar mensen met een uitkering en naar drugsverslaafden, asielzoekers en illegalen. Volgens het huidige bestuur in Rotterdam moet armoede volledig uitgebannen worden en moet iemand zonder baan alles kunnen veroorloven wat iemand met een baan ook kan. Dus krijgen mensen in Rotterdam via de bijzondere bijstand extra geld boven op de uitkering. Rotterdam heeft inmiddels de ruimste bijzondere bijstand van alle gemeenten in Nederland. Leefbaar Rotterdam maakt zich ernstig zorgen over het verder vergroten van de armoedeval. Het is principieel onjuist als iemand die van een uitkering naar een laag betaalde baan gaat er slechts 100 euro per maand op vooruit gaat. Werken voor nog geen euro per uur zeg maar...

Waar zou het geld naartoe moeten?

Volgens de Leefbaar fractie kan het geld beter besteed worden aan veiligheid, schoon, goede buitenruimte en belastingverlaging.

1 Veiligheid

Los van het feit dat de politie slimmer en ook in veel gevallen harder zou moeten optreden zal meer geld zeker ook helpen. Meer blauw op straat staat leidt gegarandeerd tot minder criminaliteit.

2 Betere buitenruimte

Niet alleen moet er meer geld naar beter schoonmaken, maar ook naar het onderhoud van straat, stoep en park. Zeker in een stad met zoveel problemen als Rotterdam moet juist iets wat makkelijk te regelen valt en wat heel belangrijk gevonden wordt, goed gedaan worden.

3 Geld terug naar de burger

De beste garantie voor een betere economie is dat de werkende Rotterdammer meer te besteden krijgt. Een Rotterdam dat meer te besteden heeft, leidt tot meer bedrijvigheid wat weer leidt tot meer werkgelegenheid. Daarnaast vindt de fractie van Leefbaar het belangrijk om niet meer geld uit te geven dan strikt noodzakelijk is.

'Schijnbaar was het mes te klein'

Hennie van Schaik toont burgemeester problemen winkeliers Lijnbaan

Leefbaar Rotterdam raadslid Hennie van Schaik luidt al sinds zijn beëdiging de noodklok als het gaat om de veiligheid in het centrum van de stad. De overlast voor winkeliers, als gevolg van criminaliteit en de aanwezigheid van (criminele) hangjongeren zijn hem een doorn in het oog. Niet altijd worden de signalen die Van Schaik geeft opgepakt, maar deze keer ging de burgemeester met hem mee. Een verslag.

Van Schaik en burgemeester Opstelten spraken 19 oktober om 20.45 af op de Lijnbaan ter hoogte van de Irish Pub. De burgemeester werd vergezeld door een stadsmarinier en iemand uit de top van de politie. Leefbaar had dan wel voorgesteld 's avonds te gaan, maar Van Schaik was het rondje Lijnbaan liever wat eerder begonnen dan Opstelten wilde. Een kwartier voor sluitingstijd is te kort als je meerdere winkeliers, die overlast hebben, wil bezoeken. Op dit moment is het zelfs zo dat sommige winkeliers op de vrijdagavond eerder hun deuren sluiten als gevolg van de overlast.

Tijdens de wandeling werd onder andere een kledingzaak bezocht. Een medewerkster van het modehuis vertelde de burgemeester dat "het qua overlast doordeweeks achteruit loopt en op de vrijdagavond, koopavond, zelfs achteruit holt." Ook aanwezige klanten gaven aan eigenlijk liever

niet meer op de vrijdagavond te willen shoppen, gezien het intimiderende gedrag van groepen hangjongeren.

Ook werd gesproken met de bedrijfsleider van een grote kruidenier. Deze meldde dat de sfeer op de Lijnbaan steeds dreigender wordt. Onlangs

had er nog een grote vechtpartij, pal voor zijn winkel, plaatsgevonden, waarop klanten aangeven zich niet meer veilig te voelen. Zelf was hij onlangs nog bedreigd door een jongeman met een mes. Het liep goed af, maar de politie ondernam geen actie. "Schijnbaar was het mes te klein", aldus de bedrijfsleider.

De winkels waren inmiddels gesloten. Terwijl Van Schaik de burgemeester nog met acht andere winkeliers kennis had willen laten maken. Die wilden maar al te graag vertellen over de overlast waar zij mee geconfronteerd worden. Toch was Van Schaik blij dat hij de burgemeester het topje van de ijsberg heeft laten zien. De twee lagen immers voorafgaand aan het rondje Lijnbaan al meerdere malen met elkaar in clinch over de veiligheid in het centrum van Rotterdam.

Iedere keer als Van Schaik in de raad de veiligheidsproblematiek aankaarte, stelde Opstelten dat het slechts om incidenten zou gaan en dat winkeliers zich nog nooit zo veilig hadden gevoeld. "Nu weet de burgemeester beter", stelt Van Schaik. "Hij sprak diezelfde avond nog de stadsmarinier, de politie en jongerenwerkers dat het zo niet langer kon. Leefbaar Rotterdam zal de situatie in het centrum in ieder geval nauwlettend volgen."

Als marktkoopman staat Hennie van Schaik midden in de samenleving.

Leefbaar tegen kubusbajes

Raadsleden Marianne van den Anker en Dries Mosch hebben fel geageerd tegen de komst van een gedetineerdenopvang in de Superkubus aan de Overblaak. De Leefbaar raadsleden vinden deze locatie volstrekt ongeschikt voor het huisvesten van deze doelgroep.

Dubieuze rol wethouder

De rol van de verantwoordelijke wethouder, Kriens (PvdA), in dit dossier is ook uiterst dubieus te noemen. Ze verbond geen consequenties aan het bewust misleiden van de bewoners door de betrokken partijen, handelde uiterst

De gezellige Oude Haven en de kubuswoningen. Toeristische attractie of gevangenis? **4**

Bewoners voorgelogen

Buiten de geschiktheid van de locatie vinden Van den Anker en Mosch het onvergeeflijk dat de bewoners van het complex doelbewust zijn voorgelogen, toen zij moesten instemmen met het plan. Op de vergadering van de VvE werd slechts gesproken over een short-stay functie voor het pand, waarbij je aan een hotel of hostel kan denken. Achter de schermen was echter al lang bekend dat er een opvang voor gedetineerden moest komen.

onzorgvuldig in de communicatie met bewoners, loog aantoonbaar over de datum waarop zij kennis droeg van de plannen en verzuimde informatie in te winnen over de mogelijke gevolgen voor het toerisme. De kubussen zijn namelijk een 'landmark' van deze stad. Voor Leefbaar Rotterdam was dit reden om een motie in te dienen die het handelen van wethouder Kriens in dit dossier afkeurt. De motie werd alleen gesteund door de SP, al gaven meerdere partijen aan dat de wethouder 'slordig' en 'onhandig' te werk was gegaan.

Alternatief

Leefbaar Rotterdam is van mening dat er in deze stad meerdere locaties aanwezig moeten zijn, waarbij het creëren van een opvang voor gedetineerden een minder grote impact op de leefomgeving van bewoners zal hebben. Daarnaast is Leefbaar van mening dat de misleiding van de bewoners van de Overblaak en de onzorgvuldige belangenafweging in dit specifieke geval ontoelaatbaar zijn. Leefbaar Rotterdam stelde daarom voor de besluiten ten faveure van de opvang terug te draaien en een alternatieve locatie voor de opvang te zoeken. Ook deze motie haalde echter geen meerderheid in de gemeenteraad, waardoor de komst van 'de Blaakse bajes' toch werkelijkheid lijkt te gaan worden.

Tot hier en niet verder

een column door Marco Pastors

worden getrokken. De afgelopen maanden wordt het centrum belaagd door hangjongeren, en wordt de Hoogstraat leeggestolen door nog onbekende daders. Toch staat er niemand van ons stadsbestuur op die zegt tot hier en niet verder. Dat durven ze waarschijnlijk niet want wat moet je dan zeggen als die criminelen toch verder gaan?

Het eigenlijke antwoord is natuurlijk simpel: als je dat niet meer weet, dan wordt het tijd voor ander werk en moet je plek vrijmaken voor mensen die het wel kunnen. Dat vergt echter grootheid en die is dun gezaaid in het huidige college.

Daarom zien we toe hoe dit college in de problemen aan het komen is, en ondertussen bereiden we ons voor op de komende verkiezingen om dan het initiatief weer terug te pakken. En wie weet wat er in de tussentijd nog gebeurt, want ik kan me niet voorstellen dat alle wethouders de eindstreep gaan halen en misschien valt zelfs de hele boel wel om. Dan is ons punt bewezen: de andere partijen zijn echt niet in staat zo'n stad als Rotterdam te regeren zoals het hoort, daar is een partij als Leefbaar Rotterdam bij nodig.

Nora Storm doet goed werk

Wie kent Nora Storm niet? U weet wel, die mevrouw die elke dag honderden verslaafden in een gele overall steekt en aan het werk zet. Waarom doet ze dat ook al weer? Omdat ze vindt dat verslaafden wat terug moeten en kunnen doen voor de samenleving. Omdat ze gelooft dat verslaafden beter de hele dag aan het werk kunnen zijn. Het is beter dat ze zelf hun geld verdienen voor het kopen van drugs, dan dat ze gaan inbreken, bedelen en mensen beroven van hun zuurverdiende geld.

Nora staat elke dag vroeg op en werkt tot diep in de nacht. Ze heeft 12 verslaafden in haar eigen huis wonen die ze met harde hand en een groot hart aanspoort om weer wat van hun leven te maken en af te rekenen met hun verleden. Vandaar dat Nora de steun heeft van Leefbaar Rotterdam.

Nora krijgt al jarenlang geld van de gemeente voor haar projecten TopScore, Nora's Nest en Nora's Soephuis. Ze staat er mee op en gaat er mee naar bed. Dag in dag uit. Maar nu is ze aangeklaagd door justitie en gaat daar emotioneel onder gebukt.

Naar het zich laat aanzien zijn het de boekhouders van Nora geweest die er een punthoop van hebben gemaakt. Zij lijken zichzelf rijkelijk te hebben beloofd voor hun schamele diensten, achter Nora om en over de rug van de verslaafden en de belastingbetaler heen. Wij hopen dat deze zaak snel tot een einde komt en dat Nora's naam gezuiverd wordt van alle blaam. Leefbaar Rotterdam laat Nora niet zakken en hopelijk u ook niet. Stuur dus een kaart naar Nora Storm, Safflevenstraat 5a, 3015 BK Rotterdam of een mail naar:

info@stichtingstormvogel.nl

Rechtszaak

De VvE van de Overblaak heeft onlangs alsnog de bestemmingswijziging van begin dit jaar via stemming teruggedraaid. Woningbouwcorporatie Woonbron, als nieuwe eigenaar van de Superkubus ook vertegenwoordigd in diezelfde VvE, heeft al laten weten het nieuwe besluit niet te accepteren en de stap naar de rechter te zullen maken. Volgens Woonbron kan dit, indien door de besluitvorming een belang van één van de leden ernstig wordt geschaad.

Kent u een overbodige ambtenaar? Stuur deze naar huis! Surf nu naar: www.ambtenaarhuisrotterdam.nl

Reageren kan t/m 15 januari

Schandelijk debat 'blunderput'

Na 50 miljoen en maanden onderzoek laat gemeenteraad de schuldigen ongemoeid

Leefbaar Rotterdam raadslid Marco Pastors voorspelde het al toen hij het debat over de Museumparkgarage opende: "We gaan de komende uren kijken naar een poppenkast." En hij kreeg gelijk. Het uren durende debat gaf precies weer waarom de Rotterdammers de PvdA in maart 2002 wegstuurden en waarom ze dat in 2010 weer zouden moeten doen.

Het feit dat wethouder Baljeu aan het begin van de vergadering nog steeds in functie was, was voor Pastors al voldoende om aan te nemen dat zij dat aan het eind van de dag ook nog wel zou zijn, anders had ze ongetwijfeld voor een chique oplossing gekozen zoals zelf aftreden. Pastors zei aan het begin van het debat: "De PvdA fractie

zal ongetwijfeld doen alsof ze hele moeilijke vragen stelt, goed naar antwoorden luistert, maar zal uiteindelijk, zonder in het debat standpunten te geven waarover we dan de strijd aan kunnen gaan, het vertrouwen in de wethouder uitspreken."

Hier sloeg Pastors de plank deels mis, want hoewel de PvdA aangaf haar oordeel op basis van het verhaal van Baljeu te baseren, stelde Peter van Heemst en de zijnen haast geen enkele kritische vraag. Sterker, het verhaal van de wethouder was bij vlagen zo zwak, dat de PvdA-fractie bij tijd en wijlen de woorden in haar mond moest leggen om het college overeind te houden. En waarom was het verhaal van Baljeu zo zwak? Het begon al met de bekentenis dat ze de vragen van de enquêtecommissie, die haar verhoord had, verkeerd had begrepen. Er zou sprake zijn van een Babylonische spraakverwarring... Dat er voor het openbaar verhoor een besloten verhoor was geweest waarin precies dezelfde vragen zijn gesteld en zij verslagen kreeg waarop ze niet heeft gereageerd, deed even niet ter zake.

Verder bleek ze niet in staat om de zware aantijgingen van deze commissie en de raad te weerleggen. Zo zou de wethouder de raad onjuist hebben geïnformeerd, onvoldoende sturing hebben gegeven en geen initiatief hebben genomen. Ook heeft ze de kosten uit de hand laten lopen doordat ze het contract met de aannemer liet verlopen (de prijzen lagen slechts tot een zeker moment vast). Genoeg redenen om een wethouder weg te sturen.

Pastors had al een jaar geleden bij Baljeu aangeklopt toen de problemen voor het eerst boven water kwamen. Hij vertelde haar dat het vorige college niet op de hoogte was gebracht door de ambtenaren en dat zij nu met diezelfde ambtenaren verder ging...

Na 1½ jaar stilstand mag aannemer Strukton het nog een keer proberen.

Ze had de zaak toen tot op de bodem uit moeten zoeken en maatregelen moeten nemen. Had Baljeu dat gedaan, dan had het fiasco rond de Museumparkgarage binnen de perken kunnen blijven. "Het lukte me echter niet om Doorn-

roosje wakker te kussen", stelde Pastors in de raad. Baljeu zag pas het onderzoeksrapport van een jaar later als 'wake-up-call', waarop Pastors sneerde dat de wakker van deze wethouder al een jaar staat te rinkelen.

En hoe ongeloofwaardig het verhaal van de wethouder, die fout op fout heeft gestapeld, ook was, de coalitie sprak het volledige vertrouwen in haar uit, terwijl diezelfde coalitiepartijen ook stuk voor stuk het onderzoeksrapport omarmden. Een aanwezige journalist merkte op dat PvdA fractievoorzitter Van Heemst ontmaskerd was. De fractievoorzitter van de PvdA zei namelijk de conclusies van de enquêtecommissie te omarmen, maar probeerde tegelijkertijd de schuld bij het vorige college te leggen. Iedereen die het rapport gelezen heeft, weet beter.

De voltallige oppositie zegde het vertrouwen op in wethouder Baljeu. Raadslid Leo de Kleijn van de SP zei dat "fout op fout is gestapeld, waardoor de Rotterdammers nu met een peperdure garage opgescheept zitten." Pastors: "We praten hier over een college dat weet had van de problemen, maar onvoldoende heeft gedaan." De motie van wantrouwen van de SP en Leefbaar Rotterdam werd gesteund door de Christen-Unie/SGP en D66. Dat leverde helaas net niet genoeg stemmen op om de wethouder weg te sturen. Het is nu dus wachten op de volgende voorstelling.

De bestuurlijke sturing op het Museum-parkgarage project.

De moeite waard om te zien: Surf naar www.leefbaarrotterdam.nl voor het debat over de blunderput op video!

Rotterdam Airport zorgt voor economische groei

Op dit moment verbindt Rotterdam Airport onze stad en regio met zo'n 15 bestemmingen (waaronder Hamburg, London, Milaan, etc.) in Europa. Om gelijke tred te houden met de ontwikkelingen in de landen om ons heen, maar vooral om te kunnen voldoen aan de vraag naar snelle vliegverbindingen van al dan niet zakenreizigers in en om Rotterdam, vindt de fractie van Leefbaar Rotterdam dat het aantal steden en regio's waarmee Rotterdam Airport ons verbindt zich ook in de toekomst verder moet kunnen ontwikkelen.

Dat is goed voor de economie maar vooral ook voor de werkgelegenheid. Een miljoen reizigers zorgen voor maar liefst 1.000 nieuwe banen!

Natuurlijk mogen de gerechtvaardigde belangen van het milieu en de (direct) omwonenden niet uit het oog worden verloren. Gelukkig spreken feiten en cijfers ook hier voor zich: vliegtuigen worden steeds stiller en die ontwikkeling zal zich in de komende jaren alleen nog maar in positievere zin verder voortzetten. De fractie van Leefbaar Rotterdam heeft, gezien de belangrijke rol die Rotterdam Airport te vervullen heeft, om onze stad internationaal bereikbaar, toeristisch aantrekkelijk maar vooral welverwend te houden, zich voorgenomen om er voor te zorgen dat de luchthaven zich ook in de toekomst verder kan ontwikkelen op een manier die versterkend werkt voor de economische groei en werkgelegenheid in onze stad.

Discriminatie (Ik word zo moe van dat woord)

een column door Ronald Sørensen

Discriminatie. Ik word er niet alleen moe, maar ook erg boos van. Kent u ze? Die mensen die hun zin beginnen met: "Ik wil niet discrimineren maar..."

Daarna volgt er een klacht over een buurtbewoner of een buurman die niet van Nederlandse afkomst is. Wij zijn in ons land heel terecht opgevoed met de waarschuwing dat discriminatie slecht is en kan leiden tot iets verschrikkelijks. Als geschiedenisdocent heb ik dat mijn leerlingen ook meer dan dertig jaar voorgehouden. Het klinkt dan ook merkwaardig als je zelf plotseling van discriminatie beschuldigd wordt. Omdat je een onvoldoende geeft bijvoorbeeld. Of omdat je gewoon zegt wat je denkt. Wij hebben in onze stad een discriminatie inquisitie. Instellingen als RADAR en Art.1*. Ze wegen ieder woord dat gezegd wordt en veroordelen daarna de Nederlandse spreker, want het merkwaardige doet zich voor dat juist deze instellingen veel discrimineren.

Vele jaren geleden werd ik door zo'n bureau gewezen op het feit dat mijn Nederlandse leerlingen volgens hen niet met een Nederlands vlaggetje op hun jas mochten lopen. Dat zou discriminerend zijn voor niet Nederlanders. Mijn tegenwerping dat juist mijn leerlingen van een andere nationaliteit met hun vlaggen op de kleren, boeken en schriften rondliepen, werd afgedaan met "dat hoort bij hun cultuur." Ja haalt je de donder! Dat is dus meten met twee maten! Zo kreeg ook een Allewitische leerlinge (verdraagzame moslimminderheid) die door fanatieke moslims werd beledigd en bedreigd, te horen dat er niets voor haar gedaan kon worden.

De werkelijkheid van deze bureaus lijkt, dat alleen Nederlanders discrimineren en dat alleen niet Nederlanders daar het slachtoffer van worden. Kort door de bocht dus, maar helaas werkt het. Bij benadering of beoordeling (de plicht van een schoolmeester) van een niet-Nederlander moet op eieren gelopen worden. Voor je het weet, word je wegens discriminatie voor de rechter gesleept, zoals

Pim Fortuyn twee keer is overkomen. Dat Pim op zijn kieslijst ook representanten van andere bevolkingsgroepen had gezet, deed er niet toe. De anti-discriminatieaffia vond dat hij fout zat en dus werd hij aangeklaagd. Uiteraard werkt zo'n instelling naar twee kanten.

Groepen die om welke reden dan ook niet willen leren, werken of zich aanpassen brullen bij het minste geringste: "Discriminatie!" Ze worden niet weggestuurd, omdat ze te laat komen of geen zin hebben om te werken. Nee, het is discriminatie! Uiteindelijk werkt het verlamdend omdat men er van tevoren al van uitgaat te worden gediscrimineerd. Solliciteren of doorleren heeft dan geen zin!

Werkgevers, docenten en medestudenten, die slechte ervaringen hebben zullen zich dan ook wel een paar keer bedenken voor ze weer iemand beoordelen, want het is verre van leuk om zomaar van discriminatie te worden beschuldigd.

Ik kom tot deze ontboezeming omdat wetenschappelijk onderzoek aan de universiteit van Tilburg heeft aangetoond dat de carrière van niet-Nederlanders net als bij Nederlanders wordt bepaald door inzet en wilskracht. Er is geen sprake van discriminatie! Het voortdurend roepen dat je gediscrimineerd wordt, slaat dus nergens op zoals het gros van de goedwillenden in onze stad al heel lang weet. Sterker nog, het is ontzettend beledigend en ondanbaar naar een samenleving waar je alle kansen geboden krijgt als je ze maar wilt pakken. Een samenleving waarin de mensen zich zeer bewust zijn waar discriminatie toe kan leiden.

In ons land mensen klakkeloos beschuldigen van discriminatie om eigen onkunde of gebrek aan inzet te verbergen is dus niet alleen schandelijk, het is ook diep beledigend.

Discriminerend zou ik bijna zeggen!

* RADAR: Rotterdamse Anti-Discriminatie Actie Raad
Art.1: Voormalig Landelijk Bureau Rassen-discriminatie

50 miljoen naar terugdringen CO₂-uitstoot

'CO₂ reductie voor Rotterdamse burger een dure grap'

Het Rotterdamse college van B&W heeft onlangs besloten maar liefst 50 miljoen euro aan de reductie van CO₂ te gaan spenderen. Dit doet men in het kader van het Rotterdam Climate Initiative (RCI). Doel van het RCI is om de uitstoot van CO₂ in 2025 met 50% te reduceren ten opzichte van het jaar 1990.

Volgens Leefbaar Rotterdam raadslid René Schuurman probeert het college een algemeen gebrek aan ambitie op vele belangrijke beleids-terreinen te compenseren met de bijna onmogelijke doelstelling van het RCI. "Rotterdam wil weer het beste jongetje van de klas worden. Dat dit veel belastinggeld kost (ruim € 50 miljoen in drie jaar tijd) neemt dit college op de koop toe," aldus Schuurman. "Gaan we dit omrekenen, dan betekent dit dat ieder gezin ongeveer € 200,- bijdraagt aan de doelstelling om de uitstoot te verminderen."

Een groot bezwaar van Leefbaar Rotterdam is dat er voor dit initiatief geen samenwerking wordt gezocht met de Stadsregio. Een gemiste kans. De kosten van het RCI worden op deze wijze slechts afgewenteld op de, in verhouding tot de rest van de regio, al minder draagkrachtige Rotterdamse burgers. Daarnaast zal het effect van de CO₂ reductie ook nog eens veel minder effect hebben, omdat omliggende gemeenten niet mee doen.

CO₂ is goed voor planten en bomen. Daarom spuiten de tuinders in het Westland ook extra CO₂ in de kassen.

De paprika's en tomaten groeien dan sneller.

Een ander groot bezwaar van Leefbaar is het feit dat niet onomstotelijk is bewezen dat de uitstoot van CO₂ bijdraagt aan de opwarming van de aarde. Uit baanbrekend onderzoek van onder andere Novak blijkt, dat CO₂ maar voor een klein gedeelte bijdraagt aan de opwarming van de aarde. Het gaat om 0,004°C; een verwaarloosbare invloed. Ook worden er in het RCI voorstellen opgenomen die nu nog niet operationeel en bruikbaar zijn. Zo wordt er veel verwacht van de techniek voor afvang en opslag van CO₂, maar is

het nog onbekend wanneer deze techniek op grote schaal beschikbaar is. Is men wel in staat om CO₂ af te vangen en ondergronds op te slaan? En tegen welke kosten?

Leefbaar Rotterdam ziet meer in het invoeren van positieve gedragsstimulansen, zoals het verstrekken van OV-jaar kaarten voor ambtenaren. De uitstoot van fijnstof is volgens Leefbaar Rotterdam immers een veel groter probleem omdat het schade aan de gezondheid kan toebrengen. Leefbaar

ziet dan ook meer heil in maatregelen die files verminderen, zoals het verdubbelen van rijstroken en het aanleggen van diverse verkeersbypassen. Helaas staat de overheid, en zeker dit college, niet bekend om zijn snelle en adequate beslissingen. Besluitvorming over uitbreiding van het wegennet duurt decennia. En als er al een beslissing is genomen, kan deze weer worden teruggedraaid door verschillende partijen en instanties binnen de politieke arena. Een bekend voorbeeld hiervan is de mogelijke aanleg van de verlengde A4.

Leefbaar tegen woningbouw op Ommoordse Veld

De kanovijver in het Ommoordseveld.

De fractie van Leefbaar Rotterdam kan zich niet vinden in het voornemen van het college om woningbouw op het Ommoordse Veld mogelijk te maken. In de stadsvisie 2030 staat dit stukje natuur nu gemarkeerd als gebied waar 'sterke woonmilieus uitgebouwd moeten kunnen worden.'

Wat Leefbaar Rotterdam betreft, wordt er helemaal niet gebouwd op het Ommoordse Veld. Het park, in de wijk Ommoord, ligt ingeklemd tussen de Rotte, een tweetal woonwijken en het Ommoordse flateiland. Het park wordt goed benut door de omwonenden. Voor de flatbewo-

ners is het Ommoordse Veld bovendien hun achtertuin; het enige stukje groen dat ze hebben. Daarnaast wordt het park veelvuldig gebruikt door de lagere scholen aldaar. Zowel voor sport als voor lessen in de natuur en dit laatste vaak in combinatie met de goed bezochte kinderboerderij.

Leefbaar zal tijdens de raadsbehandeling PvdA-wethouder Karakus trachten te dwingen zijn bouwplannen voor het Ommoordse Veld terug te nemen en de stadsvisie bij te stellen. Leefbaar heeft al steun van meerdere partijen in de raad.

Aanpak Oost-Europeanen in Rotterdam

Signalen van Leefbaar eindelijk opgepakt

Het college van B&W heeft begin november toegegeven dat waarschuwingen van Leefbaar Rotterdam omtrent het aantal Oost-Europeanen in Rotterdam terecht zijn gebleken. Marco Pastors gaf 1,5 jaar geleden al aan dat dit college het probleem onderschat, dat actie geboden is en een visie noodzakelijk. Het college is nu zover dat de problematiek wordt erkend, maar een duidelijke visie of oplossing ligt er nog niet.

Marco Pastors gaf in de gemeenteraad aan blij te zijn dat er eindelijk naar Leefbaar Rotterdam wordt geluisterd, ook al heeft het even geduurd. "Ook het college ziet nu in dat het om veel grotere aantallen gaat en niet alleen om tijdelijke migranten", aldus Pastors. "De instroom is dit jaar alleen al vervijfvoudigd ten opzichte van 2001." Wethouder Karakus erkende het gelijk van Leefbaar en gaf aan in beweging te gaan komen.

In het debat trachtte Leefbaar middels moties een aantal palen te slaan, om richting te kunnen geven aan nieuw beleid. Zo vroeg Pastors onder andere om een quotum in te stellen voor het aantal Oost-Europeanen dat in Rotterdam mag wonen. Het overige deel zou dan in de regio kunnen worden ondergebracht, waar een groot deel immers ook werkzaam is. Daarnaast moet de rol van de woningbouwcorporaties beperkt worden en mag het zeker niet zo zijn dat Oost-Europeanen woningen toegewezen krijgen die anders naar mensen op de wachtlijst waren gegaan. De moties werden echter verworpen, evenals de motie om de Rotterdamwet uit te breiden met een paragraaf over buitenlandse arbeidskrachten. Hiermee wilde Leefbaar Rotterdam de woonoverlast een halt toe roepen en de toch al zwakke wijken enigszins in balans houden. Karakus gaf wel aan dat de particuliere sector het uitgangspunt wordt wat huisvesting betreft, niet de corporaties. Ook dit is een tegemoetkoming aan Leefbaar Rotterdam.

Een motie die het wel haalde, had betrekking op het controleren van de woonadressen van die Oost-Europeanen die nog wel een werkvergunning aan moeten vragen om in Nederland te kunnen werken. Het gaat dan vooral om Roeme-

Een interventieteam staat klaar om een woning te gaan controleren. Het zijn de interventieteams die illegale bewoning door Polen en andere Oost-Europeanen moeten opsporen.

nen en Bulgaren. Dit zal tot minder verbouwing, minder overlast en minder werkvergunningen leiden. Moties die tot doel hadden meer Rotterdamse werklozen aan het werk te krijgen en inzicht te krijgen in wat de arbeidsmigratie de belastingbetaler op termijn zal gaan kosten als Oost-Europeanen rechten op sociale voorzieningen gaan opbouwen, haalden het niet omdat de PvdA tegen stemde, ondanks het feit dat de wethouders Karakus en Schrijver beloofden met een antwoord te komen.

Duidelijk is dat het college nu eindelijk aan de slag gaat en ze weten nu wat Leefbaar verwacht. Waarschijnlijk zullen de voorstellen die gaan komen in de lijn liggen van wat Leefbaar Rotterdam heeft aangegeven. Het blijft echter wachten op zichtbare actie, zoals zo vaak!

Leefbaar Rotterdam voor koopzondagen Alexandrium

Leefbaar Rotterdam heeft het afgelopen jaar getracht het aantal koopzondagen van winkelcentrum Alexandrium uit te breiden. Leefbaar vindt de Woonmall (Alexandrium III) van regionaal-economisch belang. Deze winkelcentra zouden iedere zondag open moeten zijn, maar ook de ondernemers van Alexandrium I en II zouden wat de fractie van Leefbaar Rotterdam betreft niet gehinderd mogen worden door een gedwongen sluiting op zondag.

Omdat de bevoegdheid om de winkeltijden te verruimen bij de deelgemeenten ligt, was het in eerste instantie de Leefbaar fractie in de deelgemeente Prins Alexander, die het punt op agenda plaatste. Vanwege de deelname van de Christen-Unie/SGP aan de coalitie in deze deelgemeente, wilde het Dagelijks Bestuur het aantal koopzondagen verminderen. Dat had deze partij bedongen bij de coalitieonderhandelingen. Dat de plaatselijke ondernemers hiervan het slachtoffer werden, mocht niet deren. "Het kost de winkeliers miljoenen euro's aan omzet", aldus Ronald Sørensen. "De ondernemers op het Alexandrium verdienen vooral in de weekenden hun geld."

Een motie van Leefbaar om de bevoegdheid bij het deelgemeentebestuur weg te halen, haalde het niet. Wel bood wethouder Schrijver aan te bemiddelen tussen de ondernemers en de coalitie in Prins Alexander. Zo ontstond een compromis waarbij de Woonmall 20 zondagen open mag en Alexandrium I en II respectievelijk 15 en 19 keer.

Ondanks dat dit betekent dat het aantal koopzondagen toeneemt, vindt Leefbaar Rotterdam het een gekunstelde 'oplossing'. Het is uiterst vreemd te noemen dat de verschillende winkelcentra niet evenveel zondagen per jaar open mogen.

Leefbaar Rotterdam erkent het grote regionaal-economische belang van Alexandrium en is van mening dat de winkels alle zondagen open moeten kunnen. Treurig is dan ook het feit dat de partij die meent op te komen voor de ondernemers, de VVD, zich prima in dit compromis kan vinden. Leefbaar zal zich echter hard blijven maken voor de ondernemers, het winkelend publiek en de uitbreiding van het aantal koopzondagen.

Deelgemeenten blijven, maar politieke laag kan verdwijnen

Leefbaar Rotterdam gemeenteraadslid Robert Simons heeft een vergelijkend onderzoek uitgevoerd naar het functioneren van het Rotterdamse deelgemeentebestel. Voor dit onderzoek heeft hij recente onderzoeken over de inrichting van het lokale bestuur in het algemeen en over Rotterdam in het bijzonder op een rij gezet en geanalyseerd.

De uitkomsten van het onderzoek zijn schokkend: het huidige deelgemeentebestel functioneert op cruciale punten slecht. De zwaar opgetuigde tweede politieke laag in Rotterdam voldoet niet aan het doel waarvoor hij is opgericht, namelijk het vergroten van de burgerparticipatie. Als gevolg van het huidige deelgemeentebestel zijn er nu in Rotterdam 353 politici die allemaal ambtelijke ondersteuning krijgen en heel veel vergaderen en dan vooral met elkaar. Al die politici en bestuurders genereren een enorme bestuurlijke drukte. In het onderzoek is hier een prijskaartje aan gehangen van zo'n € 40 miljoen per jaar, bestaande uit directe kosten voor salarissen van de deelgemeente politici van € 11 miljoen en € 28 miljoen aan indirecte kosten van de bestuurlijke drukte ofwel de salariskosten van de vergaderende ambtenaren en bestuurders. Deze kosten zijn zelfs hoger dan de € 30 miljoen waar

de deelgemeenten jaarlijks daadwerkelijk over kunnen beslissen in de vorm van nieuw beleid. Ook blijken de deelgemeenten eigen koninkrijkes te zijn waar vaak de politieke discussie die in de gemeenteraad is gevoerd nog eens dunnetjes wordt overgedaan, terwijl de deelgemeenten alleen bevoegd zijn op de terreinen van welzijn, buitenruimte en dienstverlening. Op deze terreinen voegt partijpolitiek weinig toe want er zijn geen PvdA afvalbakken of Leefbaar Rotterdam lantaarnpalen.

Op grond van dit onderzoek komt Robert Simons namens Leefbaar Rotterdam met een alternatief voor het huidige Rotterdamse deelgemeentebestel. De huidige deelgemeenten verdwijnen niet, maar krijgen een andere politieke aansturing. Dit alternatief is goedkoper en volledig gericht op een optimale dienstverlening aan de Rotterdammers. De Rotterdammers krijgen ook meer te vertellen in hun eigen wijk door het inzetten van directe burgerparticipatie, zoals buurtreferenda, burgerinitiatieven, straatbudgetten en op de wijk gerichte enquêtes.

Een nieuw aan te stellen deelgemeentedirecteur zal binnen zijn budget het uitvoeringsprogramma voor de deelgemeente moeten opstellen en zono-

Robert Simons (links) licht zijn onderzoeksresultaten toe.

dig bijstellen op grond van de inbreng van de Rotterdammers. Uiteindelijk weten de bewoners vaak het beste hoe hun straat/buurt/wijk schoon, heel en veilig kan blijven. De deelgemeentedirecteur legt verantwoording af aan de deelgemeenteportefeuillehouder (wethouder) en deze worden beiden gecontroleerd door een deelgemeentecommissie bestaande uit raadsleden en aangevuld met burgerraadsliden uit de deelgemeente. Kortom, een transparant en daadkrachtig stadsbe-

stuur, waarbij de Rotterdammers op een moderne manier daadwerkelijk invloed kunnen uitoefenen op hun eigen leefomgeving. Het onderzoek zal in de vorm van een initiatiefvoorstel worden aangeboden aan de gemeenteraad.

Het hele onderzoek is te downloaden op www.leefbaarrotterdam.nl

Moeten Rotterdamse coffeeshops dicht? Ook als ze geen overlast veroorzaken?

CDA en PvdA hebben besloten dat alle coffeeshops die dichterbij dan 250 meter bij een school liggen dicht moeten. Dat komt neer op 18 van de 62 coffeeshops. De CDA en PvdA fracties hebben er geen geheim van gemaakt dat dit slechts het begin is en dat eigenlijk alle coffeeshops dicht moeten. Het bestaan van deze gedoogzones voor softdrugverkoop is volgens hen een slecht signaal naar de kinderen en jeugdigen in deze stad.

Als u zelf geen softdrugs gebruikt is er een grote kans dat u dit prima beleid vindt. U heeft er dan immers geen last van. Maar ondanks dat Leefbaar Rotterdam geen drugs gebruikt, zitten we er toch wat genuanceerder in. Vrijheid is een belangrijk goed voor Leefbaar Rotterdam. Mensen hebben het recht hun leven zo in te richten als ze dat zelf willen en ze hebben ook het recht genotmiddelen te gebruiken.

Coffeshop de Reefer.

Mensen moeten sigaretten of sigaren kunnen roken en een biertje of een wijntje kunnen drinken. Niet dat het hoeft, maar Nederlanders zouden het moeten mogen kunnen als ze dat willen. Dat heet vrijheid. En die vrijheid dient pas begrensd te worden op het moment dat het leidt tot overlast en ellende voor andere mensen.

Waarom is gedoogbeleid voor coffeeshops ooit ingevoerd?

- Op deze wijze wordt er gewoon belasting betaald.
- Op deze wijze wordt verkoop van harddrugs en softdrugs gescheiden.
- Op deze wijze verminderd het aantal dealers op straat.

Zo is het drinken van een wijntje, of een keertje een avondje doorzakken in de kroeg geen probleem, maar is alcoholisme wel een probleem. Alcoholisme leidt immers tot overlast voor omwonenden en ellende voor familie. Tevens leidt het er toe dat de overheid minder belastingen binnen krijgt en uitkeringen en welzijnswerk moet betalen voor de betreffende alcoholist. Zo is het roken op het werk bijvoorbeeld ook verboden. Je eigen longen verpesten is een keuze, maar ongevraagd die van een ander verpesten hoort niet bij het recht op vrijheid.

Het probleem met softdrugs is hetzelfde als met alcohol en roken. Als je er teveel van gebruikt kan het je prestaties zeer nadelig beïnvloeden, maar als je het met mate gebruikt, belemmert het absoluut niet in je functioneren.

Het is jammer dat CDA en PvdA in Rotterdam onder het mom van het beschermen van kinderen de coffeeshops dicht willen gooien. De leeftijdsgrens van 18 jaar om een coffeeshop in te komen wordt extreem strikt gehandhaafd door de burgemeester en de politie. Constatering van één overtreding leidt direct tot een half jaar sluiting en er wordt zwaar op gehandhaafd.

Een stukje vrijheid opofferen in ruil voor een symbolische actie is voor Leefbaar Rotterdam niet aanvaardbaar. De coffeshops mogen van ons open blijven, maar Leefbaar wil wel harde controles op overlast bij alle horeca-etablismenten. Ongeacht of daar sigaren, drank of softdrugs worden gebruikt.

Legalisatie

De fractie van Leefbaar heeft zich altijd hard gemaakt voor legalisatie. Niet omdat wij zo graag mensen aan de marihuana zien of in de coffeeshop, maar voornamelijk omdat het de criminaliteit en het zwarte circuit in Nederland een enorme slag zou toebrengen.

Tevens kan er dan ook een normale kwaliteitstoets plaatsvinden op de betreffende middelen en kan de illegale brandgevaarlijke teelt in woonhuizen volledig worden gestopt. Naar onze schatting zou bij legalisatie wel 10 tot 20% van de totale politiecapaciteit vrijkomen voor andere zaken.

Waarom de Koran niet verboden moet worden

een column door Victor Reijkersz

Ik heb altijd gepleit voor een verbod op het dragen van

hoofddoekjes voor overheids personeel en op scholen. Als het aan mij ligt, dienen de overheid en de ambtenarij op geen enkele wijze zichtbaar steun te geven aan de éne of de andere geloofsuiting door middel van kleding of symboliek. Het dragen van een hoofddoekje kan mensen het idee geven dat een ambtenaar niet neutraal is. Tevens hebben veel mensen moeite met de islam en islamieten in Nederland en willen zij niet ongevraagd geconfronteerd worden met de symboliek van dit geloof.

Ik heb ook niet veel op met de Koran. Het is een vervelend boek vol bedreigingen en met een blauwdruk voor een grondwet (sharia) vol ongelijkheid en wreedheid. Ik ben van mening dat het goed is om op de scholen dit boek niet positief te belichten. Islamitische scholen zijn mij dan ook een doorn in het oog.

Maar toch wil ik de Koran niet verbieden. Noch wil ik het dragen van een hoofddoek in de publieke ruimte aan banden leggen. Hoe zou u het vinden als moslims u zouden vertellen dat u geen kruisje mag dragen of dat uw vrouw niet in korte rok de straat op mag? Laten we niet dezelfde fout maken als de kleingeestige radicale islamisten die we de wind uit de zeilen willen nemen.

Waarom wel hoofddoekjes bij de overheid willen aanpakken, maar niet zoals Geert Wilders nog recentelijk voorstelde, de Koran verbieden?

Omdat wij alle recht hebben om te bepalen hoe overheidsgeld wordt uitgegeven, wat de lespakketten op school zijn en wat de kledingcode voor ambtenaren dient te zijn. Dat maakt ons een democratie, waarbij de meerderheid bepaalt hoe de overheid handelt. Maar een democratie betekent niet dat wij het recht hebben te bepalen wat ouders hun kinderen leren, wat voor kleding burgers dienen aan te trekken en wat mensen dienen te geloven. Een overheid die voor individuen wil bepalen wat ze wel of niet mogen denken of lezen, is een stalinistische overheid.

De linkse kerk is aan haar bijnaam 'linkse kerk' gekomen, omdat je niets negatiefs over de multiculturele samenleving mocht zeggen, omdat je veroordeeld werd door de rechter en de politiek als je 'vol is vol' vond. Dit was een uiterst onwenselijke en ondemocratische situatie. Wij moeten er voor oppassen dat wij niet in dezelfde val lopen en dat wij mensen gaan verbieden bepaalde gedachten te hebben.

Het was nota bene Pim Fortuyn die opriep te waken over de vrijheid van het woord, die er voor pleitte artikel 1 van de grondwet tegen discriminatie te schrappen ten gunste van de vrijheid van meningsuiting. De vrijheid van meningsuiting dient niet alleen voor onze eigen politieke vrienden op te gaan maar juist ook voor onze politieke vijanden.

Om met Voltaire te spreken: "Ik kan uw mening nog zo abject vinden, maar ik zal uw recht verdedigen die te uiten!" Dat dient ook voor de Koran op te gaan. We gaan ons niet verlagen tot het niveau van Taliban en consorten.

Het standbeeld van Pim Fortuyn op de Korte Hoogstraat met op de sokkel het opschrift: 'Waakt over de vrijheid van het spreken'.

Wie zijn onze gemeenteraadsleden?

Marco Pastors

Marco Pastors controleert het college op het gebied van veiligheid, financiën en dienstverlening. De gemeente heeft meer dan genoeg geld, en het hoeft niet allemaal uitgegeven te worden. Er mag veel meer worden teruggegeven aan de Rotterdammers die er hard voor werken. De veiligheid staat onder druk en het PvdA-college treedt minder op dan het vorige. Daarnaast heeft Marco nu al

ruim een jaar geleden gewezen op de problematiek van Polen in de stad en nog steeds is er geen adequaat antwoord gekomen. "Dit college probeert zo lang mogelijk niets te doen. Daarmee komen we weer terug bij af. Als je in het bestuur zit, moet je besturen en gas geven, niet op de achterbank blijven

zitten en kijken hoe het gaat. Ze zeggen wel dat ze van Leefbaar geleerd hebben, maar in de praktijk zien we er weinig van terug." Marco is ook bezig ervoor te zorgen dat Leefbaar bij de volgende verkiezingen weer een goede ploeg mensen bij elkaar heeft. Belangstelden kunnen zich melden:

leefbaarrotterdam@stadhuis.rotterdam.nl

Ronald Buijt

Ronald Buijt is 39 jaar, getrouwd en vader van een dochtertje. Sinds 2006 is hij voor Leefbaar lid van de gemeenteraad en houdt hij zich voornamelijk bezig met jeugd, sport en onderwijs. Oorspronkelijk komt hij uit de transportsector en hij is jarenlang voetbaltrainer geweest van zowel jeugd als volwassenen op hoog amateurniveau. Hij is het sportgeweten van de Raad en sinds zijn aantreden is de aandacht voor sport binnen de gemeenteraad aanzienlijk groter geworden. Ook streeft hij een streng doch rechtvaardig jeugdbeleid na. Hij ligt dus veel in de clinch met wethouder Geluk van Jeugd en Onderwijs. Ronald Buijt blijft hameren op de werkelijke invoer van tuchtscholen voor criminele jongeren, wil veel meer aandacht en geld voor de jongeren waar het wel goed mee gaat in Rotterdam (90% van het geld dat aan de Rotterdamse jeugd wordt uitgegeven gaat naar de 10% die voor overlast zorgt) en droomt ervan dat op termijn alle kinderen in Rotterdam één uur per dag sport op school zullen krijgen.

Henk Sonneveld

Henk Sonneveld is sinds 2002 gemeenteraadslid voor Leefbaar Rotterdam. Na jarenlang voor Unilever te hebben gewerkt als shiftmanager is hij enkele jaren als portefeuillehouder voor Belangen Overschie actief geweest. Henk houdt zich bezig met de infrastructuur van de stad. Wat verkeer betreft is Henk in de slag met dit college, dat de Pleinweg wil ondertunnelen terwijl hij voor 100% voor de 's-Gravendijkwal gaat. Ook wat de nieuwe bouwlocaties aangaat, is hij het niet altijd eens met het college, zoals bijvoorbeeld het Ommoordse Veld, dat wat hem betreft niet bebouwd mag worden. En dan natuurlijk ook de Museumgarage. Daar heeft hij het voortouw genomen om de misstanden aan de kaak te stellen.

Ronald Sørensen

Ronald Sørensen is sinds 2002 fractieleider van Leefbaar Rotterdam. Hij heeft er mede voor gezorgd dat Pim Fortuyn in 2002 als lijsttrekker meedeed aan de gemeenteraadsverkiezingen van Rotterdam. Leefbaar Rotterdam schreef geschiedenis met een winst van maar liefst 17 zetels (op een totaal van 45). Over de fractie van Leefbaar Rotterdam zegt Ronald: "Iedereen in onze fractie weet waar zij of hij aan toe is. Het controleren van dit slappe, belastinggeld verslindende en karakterloze college is vanzelfsprekend. Door het feit dat ze vooral naar minderheidsgroepen luisteren, willen wij graag de stem van de hardwerkende en belastingbetalende Rotterdammers zijn; ongeacht hun afkomst of geloof. Ik zit vaak in de metro of ik fiets door de stad. Mensen spreken me dan aan over hun problemen en ik probeer die - waar mogelijk - op te lossen. Het veiligheidsbeleid van dit college, dat samen te vatten is in de zin: 'We weten het, we doen net of we het erg vinden, maar we kijken de andere kant uit', eist onze voortdurende aandacht. Daar blijf ik me dus met mijn hele fractie voor inzetten!"

Daphne van Houte

Sedert 2002 heeft Daphne vanuit de gezondheidszorg (praktijkhouder fysiotherapeut) de overstap gemaakt naar het uitvoeringsorgaan UUV. Daar heeft zij gewerkt als medisch medewerker, klachtencoördinator en reïntegratiecoach. Sinds 2006 zit Daphne ook in de gemeenteraad, wat ook weer een geheel nieuwe ervaring is voor haar: "Veel ambtenaren hier in het Rotterdamse (16.000) die trachten samen te werken. Er loopt best veel mis in zo'n grote organisatie. Mensen klagen daar niet voor niets over". Daphne wil opkomen voor schoon, heel en veilig, veilig en nog eens veilig en vooral de hand op de knip houden en handhaven.

Anton Molenaar

Van huis uit econoom, koos de voormalig fractievoorzitter van de Centrumraad voor een geheel nieuwe uitdaging in de commissie Jeugd, Onderwijs en Cultuur, "Het eerste project in september ging over de popvisie en ik ben meteen begonnen met afspraken te maken met de mensen op de (dans) vloer. Het viel op dat iedereen dat enorm heeft gewaardeerd." Een belangrijk ander project is het Jongerenjaar 2009. Anton waardeert de opzet van het project, maar waarschuwt er voor vooral niet te weinig aandacht te besteden aan sport en werk en niet alleen cultuur. Hij is geen voorstander van een Urban Culture Podium, omdat 'urban' sowieso niet op een podium thuis hoort en omdat je onder deze noemer een heleboel jongeren niet bereikt. Waar het Anton om gaat is dat Rotterdam een aantrekkelijke stad wordt voor ALLE jongeren.

Marianne van den Anker

Marianne (36, getrouwd, drie kinderen, oud wethouder Veilig) zit in de politiek omdat ze vindt dat er hard moet worden opgetreden tegen criminelen, overlast en zinloos geld uitgeven. Met hart voor de zaak spant ze zich daarnaast al jaren in voor de slachtoffers van kindermishandeling, huiselijk geweld, uitbuiting, gedwongen prostitutie, stalking en intimidatie op straat. Dat de door haar geïntroduceerde aanpak voor verslaafde en criminele zwerwers werkt, ervaart ze als een kroon op haar politieke werk. Het huidige college dat van inburgering een puinhoop maakt, veel praat en weinig doet, zit ze op de huid, vooral wethouder Kaya. Het werken vanuit de oppositie is geen onverdeelde feest en kost meer energie dan dat het wat oplevert. Maar... de aanhouder wint. Dat is de instelling van Marianne die er ook voor gaat zorgen dat Leefbaar Rotterdam een 'blijvend bijtertje in het verroeste politieke landschap' zal blijken te zijn.

Dries Mosch

Dries Mosch is een echte Rotterdammer. Als iemand de naam volksvertegenwoordiger eer aan doet is hij het. Hij staat altijd klaar voor de 'gewone man'. Verder trekt hij als raadslid tegen fraudele praktijken, misbruik van subsidiegelden en belangenverstrengeling van politici en ambtenaren. Zo ontleedde hij afgelopen jaar het volledige BV'tjes en stichtingencircuit onder Nighttown. Ondanks het misbruik van gemeenschapsgeld, besloot wethouder Kaya toch de subsidiekranen weer open te draaien. Momenteel zit Dries een bestuurder van de deelgemeente Overschie op de hielen. Deze wordt verdacht van belangenverstrengeling. Wethouder Karakus heeft al beloofd de zaak grondig uit te laten zoeken.

Frans van der Hilst

Frans van der Hilst is bezig aan zijn tweede termijn in de gemeenteraad voor Leefbaar Rotterdam. Naast raadslid is hij leraar Nederlands op een school voor openbaar voortgezet onderwijs, waar hij al meer dan 30 jaar met veel plezier werkt. Over de internationalisering van het onderwijs en de Brede School heeft hij een uitgelezen mening. "Kunst moet functioneel zijn", is zijn motto. Ook andere beleidsterreinen als wijkactieprogramma's en hoe je een stad inricht hebben zijn belangstelling. Volgens hem gaat te veel geld naar mensen die niet willen en te weinig of geen geld naar mensen die wel willen.

René Schuurman

René is sinds 2006 gemeenteraadslid voor Leefbaar Rotterdam. Na zijn studie Bestuurskunde aan de Erasmus Universiteit heeft hij onder andere een technisch detachingsbureau opgericht. Momenteel is hij als adviseur verbonden aan een detachingsbureau. René is lid van de commissie Economie, Haven, Sociale Zaken, Milieu en Vervoer. Rotterdam Airport, als aanjager van de Rotterdamse economie, verdient groei, wat niet mogelijk is onder dit bestuur. Hij heeft voorstellen ingediend, die dit mogelijk moeten maken. Hij blijft ook de ontwikkelingen rond de bouw van de Tweede Maasvlakte goed in de gaten houden. Ook het aantal Rotterdammers dat afhankelijk is van een uitkering, baart René zorgen.

Victor Reijkersz

Victor is tot zijn eigen schrik al 30 jaar oud en zit nu voor een tweede periode in de gemeenteraad voor Leefbaar Rotterdam. Hij ziet de gemeentelijke politiek graag zo zakelijk mogelijk en wil simpeler, eerlijker en goedkoper beleid. Zijn politieke filosofie valt als liberarisch te classificeren. Enerzijds is hij voor hard optreden, de knuppel erin, bezuinigen en afschaffen van subsidies, anderzijds komt hij op voor de individuele vrijheden. Zoals recentelijk nog in het debat over coffeeshops waarin hij er voor pleitte dat mensen het recht hebben softdrugs te gebruiken zolang ze niemand anders daarmee tot last zijn.

Anita Fählmel

Anita Fählmel houdt zich bezig met Jeugd en Participatie. Participatie is het toverwoord van dit college, waar dan ook zakken met geld naartoe getoverd wordt. Participatie begint volgens Anita met het leren van de Nederlandse taal, zij houdt zich dan ook specifiek bezig met de nieuwe wet inburgering, wat momenteel uitgelopen is op het inburgeringsdrama. Het inburgeringsdrama is volgens haar een gevolg van onze multiculturele samenleving, een gevolg van het jarenlang weggelaten van de problemen in onze samenleving. Vier jaar is het volgens Anita goed gegaan, dankzij het vorige college, dat zich bewust was van deze problemen, ze benoemde, oppakte en met oplossingen kwam. Maar helaas, dit college gaat weer terug in de tijd.

Hennie van Schaik

Hennie van Schaik is vaker op straat dan op het gemeentehuis. Daar luistert hij naar klachten van de mensen, vooral ten aanzien van de veiligheid in de binnenstad. Onlangs nam hij Ivo Opstelten mee om met de winkeliers te praten op de Lijnbaan en recent hielp hij de politie na de 'ramkraak' op buurthuis De Gaffel in het Oude Westen. "Ik vertelde de politie dat een Turkse inwoner de ouders kent, echter in plaats van met die bewoner te gaan praten ging de hoofdagent de buurtagent bellen". Van Schaik vindt dat de politie te veel volgens protocollen werkt en te weinig direct op het doel afgaat. Omdat het zogenaamd allemaal 'socialer' moet, wankelt de inzet op Veiligheid bij dit college. Hennie blijft de burgemeester daarom constant op de feiten wijzen.

Robert Simons

Robert Simons is zijn loopbaan begonnen als stuurman op de grote vaart. Momenteel werkt hij als afdelingshoofd bij een inspectiedienst en is daarnaast sinds maart 2006 gemeenteraadslid voor Leefbaar Rotterdam. Robert heeft in de avonden aan de Erasmus universiteit bestuurskunde gestudeerd. In de Rotterdamse gemeenteraad heeft hij zich voornamelijk bezig gehouden met zaken die tot doel hebben om de dienstverlening van de gemeentelijke overheid aan de Rotterdammers te verbeteren. Hij lanceerde daarvoor o.a. de website ambtenaarhuis-rotterdam.nl. Ook zet hij zich in om de Rotterdammers meer invloed te geven op het bestuur van hun stad door te pleiten voor (buurt)referenda en een direct gekozen burgemeester.

JA, IK WIL LID WORDEN VAN LEEFBAAR ROTTERDAM!

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Email: _____ Telefoon: _____

Stuur de lidmaatschapsbon naar: Leefbaar Rotterdam of per fax: 010 - 417 39 50
Postbus 2565
3000 CN Rotterdam

Bel voor vragen:
010 - 417 39 45

N.B: U krijgt een factuur opgestuurd.
Minimale contributie bedraagt € 15,- per jaar.

De fractie van Leefbaar Rotterdam wenst u fijne feestdagen en een voorspoedig 2008